

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

PLAÇA DEL POBLE

El joc d'aparentar s'esgota

La buidor del discurs tradueix el fracàs d'una política

La raó no està sempre del costat del més fort, o del que parla més emprant una comunicació cloroform i es fa acompanyar per uns portaveus mediàtics complaents.

En els darrers set anys i mig Toni Martí ha fet esfumar de la política andorrana les zones grises i els matisos.

I ha fet aparèixer, desafidores, les categories de bons andorrans i andorrans dolents, entaulant batalles no pas per combatre els arguments de l'adversari sinó per intentar ridiculitzar o destrossar la persona dels que gosem plantar-li cara.

El valor de la llibertat perd molta força si no va acompanyat de la responsabilitat i, també, d'un acord sobre el que és veritable i el que és fals.

Grans pensadors europeus, com Max Weber o Hannah Arendt, ens han ajudat a veure que el menyspreu a la veritat i el fet de recórrer a la mentida i a la propaganda apareixen quan el poder deriva cap a l'autoritarisme.

No podem pas oblidar l'acumulació de mentides ni els atacs personals indignes, en sessió del Consell General, del cap de Govern a la persona del nostre portaveu parlamentari, Víctor Naudi.

O els intents per part d'un petit clan inquietant, d'ofegar la veritat sobre la declaració del FINCEN americà.

On som? Tothom té dret a equivocar-se. Fins i tot Toni Martí!

El que és realment immoral,

més enllà dels intents d'amagar la veritat, la desinformació o el tracte de menyspreu sistemàtic als discrepants, és l'actitud que caracteritza, des de l'inici d'aquesta segona legislatura, el cap de Govern: l'absència de qualsevol penediment per equivocacions manifestes. La incapacitat d'excusar-se configura també el desastre moral d'aquests dos mandats.

Toni Martí deixarà el país amb una minsa recuperació eco-

No està només en joc un canvi de Govern sinó també un model de país

nòmica en alguns sectors. Una recuperació parcial i tan fràgil com injusta. El deixarà amb una legítima manca de confiança de la ciutadania en les institucions i amb una àmplia fractura social. I el deixarà de genolls, en posició de vassallatge vers Espanya, havent trencat l'equilibri en les relacions d'Andorra amb els països veïns.

En aquest context Andorra encara un horitzó que tots desitgem millor que els vuit anys que deixarem enrere.

Tenim al davant el repte de redreçar el progrés que DA ha trencat.

Hem de proposar, sense por, les reformes estructurals necessàries per anar cap a una economia competitiva que afavoreixi el treball i la dedicació per un

bon producte final, la innovació i l'esperit emprenedor. Un model sostenible econòmicament i mediambientalment, per competir en una economia globalitzada, que permeti consolidar un turisme de qualitat amb el seu indispensable complement comercial.

Només així podrem afegir el valor suficient per defensar la cohesió social que ens havia identificat, millorant un sistema sanitari públic, una educació i una formació professional de qualitat, que ens permeti igualar oportunitats.

Si volem que hi hagi una alternativa de redreçament i progrés que inclogui el centre de la societat i la política, als joves i a la gent gran, hem d'emprar els valors que ens mouen, solidaritat i llibertat, per aplicar-los a la nova realitat.

Per això el progressistes hem fet un exercici de reflexió honest, ambicions i també realista per determinar què necessita el nostre país i què podem fer per resoldre la triple crisi –política, econòmica i territorial– alimentada pels mals governs de Toni Martí.

Al país li convé un redreçament més enllà de la propera legislatura. No està només en joc un canvi de Govern i deixar enrere el marc constrenyidor actual sinó una cosa molt més important: un model de país.

Un país, Andorra, que ha de sortir de la inèrcia, la resignació i la por per compartir l'esperança no solament de recuperar les oportunitats perdudes sinó de consolidar-ne de noves.